

رساله

زبده در قباحات

رشوه

بسم الرحمن الرحيم و به نستعين

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد و آله
اجمعين واللعنة على اعدائهم اجمعين الى يوم الدين

در تفسير عياشي بسند خود از امام جعفر صادق و امام موسی کاظم
عليهم السلام روايت کرده که فرمودند که انواع سحت زياد است، و از آنهاست
کسب حجامت کننده و اجرت زن زناکار و ثمن مسکرات ، و اما رشوه
در حکم کردن در بين مردمان پس کفر است بخداوند تعالی .

و در مستدرک الوسائل بسند خود از ابن طلحه روايت کرده که
امام جعفر صادق عليه السلام فرمود که خوردن سحت هفت نوع است ،
(اول) رشوه در حکم کردن (دوم) مهر به زن زناکار (سوم) اجرت کاهن،
يعني ساحر و ثمن سك (تا آخر حديث) .

و مراد از سحت در اين احاديث آنچه است که باعث هلاکت خورنده
آن ميشود علاوه بمذاب آخرت .

و در کافی و تهذيب بسند خودشان از عمار روايت کرده اند که از
حضرت امام محمد باقر عليه السلام سؤال نمودم از خيانت ، فرمود هر چه
از رئيس مسلمانان دزدیده شود آن سحت است ، و خوردن مال يتيم و

اشخاص مثل یتیم بدون چاره سحت است و سحت انواع زیاده دارد و از آنها است اجرت زناکار و ثمن همه مسکرات و رباء بعد از بیان شدن حرمت آن ، و اما رشوه در حکم نمودن در بین مردمان پس آن کفر است بخداوند عظیم جل اسمه و کفر است بر رسول الله صلی الله علیه و آله .
و در کافی از سماعه روایت کرده که امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که سحت انواع کثیره است و از آنها کسب نمودن حجامت کننده زمانیکه شرط اجرت نماید و اجرت زناکار و ثمن مسکرات و اما رشوه در حکم نمودن پس آن کفر است بخداوند عظیم .

و این حدیث را در تهذیب روایت نموده باز یادتی چند چیزی دیگر و در کافی از ابن فرقد از آن حضرت روایت نموده که سؤال نمودم از آن بزرگوار از سحت ؛ پس فرمود که آن رشوه است در حکم کردن .

و در کافی و تهذیب و تفسیر قمی از سکونی روایت کرده اند از آن حضرت که فرموده سحت ثمن میده و ثمن سک و ثمن مسکرات و مهریه زناکار و رشوه در حکم و اجرت کاهن است
و نیز این را صدوق روایت نموده .

و در فقیه روایت کرده که امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که اجرت زناکار سحت است و ثمن سک که شکار نکند سحت است و ثمن مسکرات سحت و اجرت کاهن و ثمن میده سحت است و اما رشوه در حکم کردن پس آن کفر است بخداوند عظیم .

و نیز در فقیه از آن حضرت از پدران خودش در وصیت رسول الله صلی الله علیه و آله بر امیر المؤمنین علیهم السلام روایت کرده که فرمود با علی از جمله سحت است ثمن میده و ثمن سک و ثمن مسکرات و مهریه زناکار

و رشوه در حکم کردن و اجرت کاهن .

و در عقاب الاعمال بسند خود از اصبح بن نباته روایت کرده که امیر المؤمنین علیه السلام فرمود هر حکم کننده که در احتیاجات مردمان برای خود حاجب قرار بدهد خداوند در قیامت حاجت او را بر آورده نمیکند ، و اگر در عوض بر آوردن حاجت آنها هدیه اخذ کند خیانتکار میشود ، و اگر رشوه بگیرد پس او مشکر میشود .

و در هیون الاخبار بسند خود از امام رضا علیه السلام روایت کرده در تفسیر آیه اکالون للسحت الخ فرمود آن کس است که حاجت برادر دینی خود را بر آورده نماید و بعد از آن هدیه قبول بکند .

و در کتاب خصال از عمار روایت کرده که امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که هر چه از مال امام دزدیده شود آن سحت است و سحت انواع زیاده دارد و از آنها است آنچه که از عمله ظلمه بر کسی برسد از اموال و از آنها است اجرت زناکاران و ثمن مسکرات و ربا بعد از بیان شدن حرمت آن و اما رشوه ای عمار در حکم کردن پس آن کفر است بخداوند عظیم و برسول او .

و در مجمع البیان گفته که روایت شده از رسول الله صلی الله علیه و اله و از امیر المؤمنین علیه السلام که رشوه در حکم کردن سحت است . و در مستدرک از کتاب دعائم الاسلام از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود از خوردن سحت است اخذ کردن رشوه در حکم نمودن .

عرض کردند یا بن رسول الله صلی الله علیه و اله اگر چه حکم بحق بکند؟! فرمود بلی هر چند بیکه حکم بحق نماید ، و اما حکم بر باطل باخذ رشوه پس آن کفر است چنانکه خداوند فرمود من لم یحکم بما انزل الله

فاولئك هم الكافرون .

و از کتاب جعفریات ازان حضرت از پدرانش از امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده که فرمود از سحت است ثمن میتة (تا اینکه فرمود) و رشوه در حکم کردن سحت است و اجر قاضی سحت است مگر آن قاضیکه جاری شود روزی اواز بیت المال .

و از ابن طلحة روایت کرده که آن حضرت فرمود از خوردن سحت هفت چیز است یکی رشوه در حکم .

و از غوالی اللثالی روایت کرده که رسول الله صلی الله علیه و اله لعنت کرده بر رشوه اخذکننده و بر رشوه دهنده و بواسطه آن .

و در کافی و تهذیب از سماعه روایت کرده اند که امام جعفر صادق علیه السلام فرموده که رشوه در حکم کردن کفر است بخداوند تعالی .

و در آن دو کتاب از ابن فرقد روایت کرده اند که سؤال نمودم از آن حضرت از نجاست فرمود رشوه اخذ کردن در حکم کردن از آن است ، و در تهذیب در جای (نجس) از سحت سؤال کرده .

و در تهذیب از یوسف بن جابر روایت کرده که امام محمد باقر علیه السلام فرمود که رسول الله لعنت نمود بر آنکسیکه نظر نماید بعورت زنیکه باو حلال نیست نظر کردن ، و بر کسیکه خیانت کند بزنی برادر دینی خود ، و بر آنکسیکه مردمان بعلم او محتاج شوند و او از ایشان رشوه بخواهد .

و در کتاب امالی مفید ثانی بسند خود از جابر روایت نموده که رسول الله (ص) فرمود که هدیه قبول کردن امراء و حاکمان

خیانت است.

و در عیاشی از مداینی روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که از خوردن سحت است رشوه در حکم کردن و نیز در آن از سماعه روایت نموده که آن حضرت فرموده در حدیث مفصل که امارشوه در حکم پس آن کفر است بخداوند تعالی و در کافی از ابن سنان روایت که از امام جعفر صادق علیه السلام سؤال کردم از قاضی که در میان دو قریه قضاوت میکند و از سلطان روزی اخذ می نماید از برای قضاوت کردن فرمود که آن روزی آن سحت است.

و شیخ مرتضی اعلی الله مقامه در کتاب مکاسب بعد از نقل این حدیث فرموده که ظاهر این بودن این قاضی است منصوب از جانب سلطان ظالم بلکه صریح در سلطان جور است زیرا که آنچه از سلطان عادل میگیرد از برای روزی خود قطعاً سحت نمیشود و در این شکی نیست که این قاضی قابل قضاوت نبوده پس آنچه اخذ میکند از روزی سحت میشود از اینجهت، و اگر فرض شود بودن قاضی لایق قضاوت، روزی او از بیت المال و یا از جایزه سلطان حرام نمیشود قطعاً (تمام شد کلام آن مرحوم).

و ظاهر این حدیث و صریح کلام شیخ انصاری طاب ثوابه اینست که کسیکه لیاقت قضاوت نداشته باشد از جهت عدم علم بر احکام دین اسلام و یا نبودن عدالت در او، پس قاضی بودن، و روزی گرفتن او از بیت المال حرام است قطعاً، و با اینکه لایق قضاوت باشد باشد از جهت علم بر احکام و عدالت و لکن از جانب سلطان جائر و ظالم منصوب شود بحکم کردن در میان مردمان، پس قضاوت او نیز حرام است، و اخذ

کردن روزی از بیت‌المال سحت است زیرا که آنکس از اعزاز
ظلمه است

و در مستدرک از دعائم الاسلام روایت نموده که امیرالمومنین
نوشت بر رفاعه که قاضی آنحضرت بود در اهواز که :

بدان ای رفاعه که این قضاوت امانت است و هر که آنرا خیانت قرار
بدهد، پس لعنت خداوند بر او خواهد بود تا قیامت و هر که بکنفر خائن
را عمله قرار بدهد بمسلمانان پس رسول الله صلی الله علیه و اله از او بری
میشود در دنیا و در آخرت .

و در آن کتاب ررایت کرده که رسول الله صلی الله علیه و اله فرموده هر که
در حکم کردن جور و ظلم بکند یا عمد و یا با خطاء پس جای او در
دوزخ است .

و در آن کتاب نیز روایت نموده که امیرالمومنین علیه السلام فرمود
زمانیکه زنا شایع شود موت فجاءه ظاهر شود، و زمانیکه حکم کننده جور
کند در میان مردمان باران قطع میشود .

و نیز در آن کتاب از آنحضرت روایت نموده که حکم کنندگان سه
نفرند یکی در جنت است و دو نفر از آنها در دوزخ اند، یکی آنکس است
که در حکم کردن ظلم بکند با عمد .

و در حدیث مفصل در مجمع البیان روایت کرده که رسول الله فرمود
که حکم کنندگان با ظلم و جور در قیامت کور و بدون چشم محشور
میشوند (و این در تفسیر سوره نباء است .

و در مستدرک از راوندی روایت کرده که آنحضرت فرمود که هر
که حکم بکند در میان دو نفر و جور نماید، پس او ظالم است، و لعنت
خداوند بظالمین خواهد بود .

و فرمود که من از سه چیز بر امت خودم میترسم ، یکی زلزله و لغزش
عالم و دیگری حکم جائز و یکی هواپرستی .
و از کتاب جعفریات روایت کرده در حدیث مفصل که آن حضرت فرمود
زمانیکه ملك الموت نازل میشود از برای قبض روح فاجر نازل می شود
با سیخهای آتش و روح آن فاجر را با آنها میکشد و دوزخ فریاد میکند ،
و عرض کرد یا رسول الله آیا این عذاب بکسی از امت تو میرسد ؟ فرمود
بلی بر حکم کننده جور و بر خورنده مال یتیم و بر شاهد دروغ گو
می رسد .

و از این احادیث معلوم می شود که رشوه سحت است در حکم
بحق و کفر است در حکم بر باطل و یا شرک است در آن چنانچه
ذکر شد .

پس خرج کردن رشوه در نفقه و در مخارج خود نیز حرام
میشود چنانکه در کافی از داود ضربی روایت نمود که امام موسی کاظم
علیه السلام فرمود ای داود حرام نمونی کند و اگر نساء داشته
باشد برکت در آن نمی شود و آنچه انفاق بکند از آن در طاعات
اجر داده نمی شود و آنچه ترك بکند بعد از خود بر ورته نوشته او
میگردد بدوزخ .

و در کافی در تفسیر آیه و قدمنا الی ما عملوا فجعلناهم بآئمتشورا
از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود طاعات آنها سفید
و نورانی میشود و خداوند بر اعمال آنها میفرماید که مثل هباء شوید از
جهت این که بساخبان آن اعمال رفتی که حرام دسترس می شد
اخذ میکردند .

در کافی و تهذیب از صفار روایت کرده اند که نوشت بر امام

حسن عسکری علیه السلام که کسی از شخصی زمین میخرد با مالیکه آن را ازقطاع طریق اخذ کرده و یا از دزدی آیا حلال میشود بر او میوه آن زمین و آیا حلال است بر مباشرت آن کنیزی که با آن مال خریده ۱۲.

پس آنحضرت در جواب نوشت که خیر نیست در چیزی که اصل آن حرام است و حلال نیست استعمال آن حرام.

و نیز در آن دو کتاب از ابن بکیر روایت کرده اند که امام جعفر صادق علیه السلام فرمود زمانیکه کسی از غیر حلال مالی بدست آورد و با آن مال حج بکند و لیک بگوید ندا میشود از جانب خداوند لا لیک ولا سعیدة و اگر مال حج از حلال باشد از جانب خداوند جواب آید که لیک و سعیدک ای بنده.

و در کتب اربعه و در خصال از ابان روایت نموده اند که آنحضرت فرمود که ۴ چیز جایز نمیشود در ۴ مقام:

(اول) خیانت (دوم) غلول که دزدی از مال امام و یا از بیت المال باشد و (سوم) رباء (چهارم) سرقت از هر که باشد که اینها جایز نمیشود در حج و عمره و در جهاد و در صدقه.

و در مجالس صدوق از حناط روایت کرده که امام محمد باقر علیه السلام فرمود زمانیکه کسی مال حرام بدست آورد قبول نشود با آن مال حج و عمره و صله رحم حتی اینکه فاسد شود با آن فرج زنتش (یعنی با آن مال اگر زنی را نکاح نماید).

و در کافی بسند خود از حضرت صادق علیه السلام روایت نموده که رسول الله صلی الله علیه و آله فرموده که من بر امت خودم ازین کسبهای حرام و از شهوت مخفی و از ربا معتبرم.

و از سماعه روایت کرده که آنحضرت فرمود دوست من نیست کسیکه مال یکنفر مؤمن را به حرام بخورد.

و از عبید بن زراره روایت کرده که آنحضرت فرمود که کسب حرام در ذریه ظاهر میشود (یعنی اثر زشت و بد حرام در اولاد شخصی ظاهر میگردد که بریشان و فقیر میگرددند) (میشوند).

و در کافی و تهذیب از سماعه روایت کرده اند که سؤال کردم از امام جعفر صادق علیه السلام از کسیکه مالی از عمه بنی امیه بدست آورده و از آن مال تصدق میکند وصله رحم می نماید و حج بجا میآورد تا اینکه خداوند او را بیمارزد از جهت کسب حرام او و میگوید ان الحسنات ینذهبن السینات پس آنحضرت فرمود که خطاهای آن مرد خطایای او را نمیرد و حسنات او میرد (تا آخر حدیث)

و در مستدرک از کتاب اختصاص روایت نموده که رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود هر که کسب بکند مال را از غیر حلال توشه او میشود بدوزخ.

و نیز آنحضرت فرمود که خداوند فرمود که هر که باک نکند در جمع کردن مال که از کدام باب کسب میکند دنیار و درهم و مال را، من باک ندارم در قیامت که از کدام باب دوزخ او را داخل آن میکنم.

وامدی در غرر روایت کرده امیرالمؤمنین فرمود هر که کسب بکند مال را از غیر حلال ضرر میرساند بر آخرت او.

و نیز فرمود که کسیکه بدست آورد مال را از غیر حلال صرف میکند در غیر حق.

و از امثال این احادیث در کتب ازبعه و در کتب معتبره دیگر بسیار

است که مال حرام برکت ندارد و در حق صرف نمیشود و ظلمه میبرند و از دست او میگیرند و بر آخرت او ضرر میرساند و قلب او قساوت پیدا میکند و توشه او است بر دوزخ اگر آن را بورته بگذارد بعد از خودش و طاعات او قبول نمیشود، و غیر از اینها از بدی عاقبت آن مال حرام.

پس ای آقایان برادران و ای اهل ایمان و اسلام و ای اهل شرف و شرافت و ای مردان میدان انسانیت و فطانت و ذکاوت و ای صاحبان غیرت و حمیت اگر دین دارید و ایمان و اسلام دارید؛ پس باین احادیث نظر بکنید و عمل نمائید، و اگر شرافت دارید و غیرت دارید در حکم کردن جور و ظلم نکنید، و اگر مرد مردانه میباشید پس درست رفتار نمائید و از بندگان خداوند رشوه نگیرید مال مردمان را بحرام نخورید و باولاد خودتان رحم بکنید تا پریشان نشوند، تمام

شد بدست احقر حسین موسوی در سال

هزار و سیصد و شصت و سه

هجری در ماه

ربیع الثانی

الحمد لله كما

هو اهله و کتبهایمناه الوازره

محمود بن جعفر الموسوی الزرنندی فی لیلۃ

الثانیة والعشیرین من شهر صفر سنه ۱۳۶۷ هـ لیلۃ الاثنین

والحمد لله فی البدء والختام

ناشر کتاب آقای حاج مختار معینی دام ظلّه العالی میباشد از مؤمنین التماس دعا دارد.